

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. De suiipsius mortificatione, & Regula sanctæ conversationis cum
proximo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

DOM-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICAC-
TIO.
* Via
illumi-
natiua.
* Via u-
nitiva.

tutibus dantes operam, vitiisque
semper morientes, & ea superan-
tes. * Altera pars, homines sunt
interni. locupletes, vividi, vir-
tutum omnium perfectionem &
celitudinem prosequentes * Ter-
tia pars, homines sunt sublevati
ac illuminati, semper in amore
morientes, & velut exinanientes,
sive annihilantes sese in unione
cum Deo.

9. Si sit simplex ac rudis quispiã
& ignarus, qui tamen optet vi-
tam agere Dei gratissimæ volun-
tati consentaneam, is humili cor-
de concupiscat & petat à Deo in-
fundi sibi sapientiæ spiritum,
quo juxta illius potissimum be-
neplacitum suam transigat vi-
tam. Et si quidem poterit scien-
tiam atque sapientiam absque va-
na sui existimatione ac animi elat-
ione circumferre, dabitur illi re-
verà à Deo; sin minus id poterit,
maneant in simplicitate sua, & pro
suo captu serviat innocenter Deo
suo: id enim magis erit in rem
ipsius.

10. Si liberè & citra fictionem vel
simulationem Domino Deo tuo
perenniter servire, illumque lau-
dare & amare planè proponis; si
secundùm gratissimam ejus vo-
luntatem vivere, eumque ex amo-
re eligere statuis: hoc ipsum argu-
mento tibi sit, te ab eodem præ-
destinatum, vocatum, electum &
dilectum esse ex omni æternitate.
Quod ut illi confidere ausis, Cor-
pus & Sanguinem suum in cibum
& potum, cum gustu quodam

omnem naturam tuam penetran-
te, tibi dedit ac dereliquit: & hoc
gustu usque in vitam æternam
pascèris ac reficièris. Vult enim
ipse intrate commorari, ac vita
tua esse: tu proinde illi vivere de-
bes, non tibi ipsi.

Galat.

S. III.

De suis suis mortificatione, & Re-
gula sancta conversationis cum
proximo.

1. Frenum sensibus injiciendum.
2. Sobrietas in cibo & potu, & aliis.
3. Gula vitium sedulo domandum.
4. Congressus ac mutua colloquia magna discre-
tione regantur.
5. Immortificatio conjicit in damnationis peri-
culum.
6. Extraversio spontanea alienum facit ab illu-
minationibus & inspirationibus divinis.
7. Seipsum querere in oblectationibus & com-
modis naturæ, perniciosissimum est.
8. Placere aliis non affectet, ne displiceas Deo.
9. Hypocritis fugienda, solida pietas affectan-
da.
10. Obedientia numquam detrectanda.
11. Cum omnibus exerce pacem sine contentione.
12. Privatis affectibus omnino moriendum.

Si sensibus deditus es, & natu-
ræ tuæ propensiones atque ob-
lectamenta sectaris, nullum in ve-
ris virtutibus profectum facere,
nec Deo vivere poteris. Ut igitur
Deo placeas, refrena & custodi
iplos quinque sensus tuos ac lin-
guam tuam diligenter: non eis
aliter utens, quàm recta ratio per-
mittit.

Caveas in percipiendo cibo,
potu, & quibuslibet rebus corpo-
ri necessariis, ne secundùm carnis
desideria, ac naturæ appetitus &
oblectamenta vivas. Si enim vel
in teipso vel in aliqua creatura de-

In
re
sibi
modi
tio.

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS EX-
PLICATA-
TIO.

delectationem ac voluptatem ex-
petas & aucuperis, jam vivere
Deo & vitiis emori non potes.
Vitandus sedulo tibi est excessus,
& immoderatus cibi & potusque
usus. Quod si aliquid plus sum-
pseris, ora Deum ut det veniam
immoderationi tuae.

3.
Mortifi-
catio gnu-
la.

Ex gula, diversa ac multiplicia
vitiolorum monstra emergunt, Mo-
riaris obsecro illicitis voluptati-
bus, moriaris mundo, & vivas
Deo. Non te tui corporis cura &
solicitude occupet, sed ejus vi-
ctum necessarium accipe, ita ut à
Deo datur ac provideretur: neque
ibi delectationem vel laetitias
quaeras, sed etiam rudiori cibo
contentus esto, si natura tua id
patitur. Sis discretus ac prudens,
naturaeque tuae attende habitudi-
nem sive complexionem, & qui-
bus habeat opus, quibusque care-
re possit. *Si enim corpori ultra
necessaria plus nimio induleris,
hosti tuo vires addes: si autem vi-
res addes: si minus quam debeas
illi tribueris, mancipium tuum,
quo te Deo servire oportebat, de-
strues.

*Medi-
ocritate
tem in
abstine-
tia coli-
to: ut
nec cor-
pus, ve-
lut ho-
stem, ar-
mes per
inglavi-
em; nec
velut
servum,
enervet
per esu-
riam.
Hec est
necessa-
ria in
gula do-
manda,
discre-
tio.

4.
Discretio
adferen-
da ad co-
gressum ac
mutuum
solloquium

Quando cum aliquo tibi col-
loquendum est, sive ille saecularis
sit, sive Religiosus, sis in verbis ac
moribus prudens, circumspectus,
atque honestè compositus, ne quis
ex te offendiculum capiat: malis-
que vacare silentio & auscultare,
quam loqui. Nisi diligenter cu-
stodias linguam tuam, citò puri-
tas cordis in te laedetur inficie-

turque. In verbis, in factis, in a-
gendo & omittendo, sis justus,
verax, sincerus, ac minimè fi-
ctus, sancteque ambules in con-
spectu DEI tui. Si quando lo-
quendo, * respondendo, au-
do vel videndo senseris, atque
agnoveris terem quampiam cum
delectatione, affectu, vel amore
inordinato, intrò recipere, quae
cordi tuo imagines imprimat,
mediumque aliquod inter te &
Deum efficiat; erubescere inde, &
celeriter simplici que intuitu ad
intuitu ad Deum praesentem in-
trò revertere. Quamdiu in tan-
tum tui potens manseris, ut quo-
ties placet, intrò te possis recipere;
nihil turbari, sed pace bona
gaudere debes. Quod si inordina-
ta voluptate, aut appetitione & a-
more te capi permiseris, eris im-
potens tui, & liberam ad Deum
introversionem amittes.

*In con-
versatione
cum p-
ximo
serva
semper
liberta-
tem in-
ternam
cordis,
& mun-
ditam
consci-
entia,
& lau-
datam
illam in
vita spi-
rituali
intro-
versio-
nem.

Quando alicujus natura ex af-
fectu & cum delectatione pro-
pensa est foras, ad dicendum vel
audiendum quae sensibus plausi-
bilia, commoda jucundaque sunt,
si is internae exercitationis atque
ad Deum introversionis arte novit,
& tamen neglecto hoc Dei do-
no, naturae affectibus indulget,
eisque satisfacit: tum deficit pla-
nè, & in charitate ceterisque vir-
tutibus omnibus frigescit: atque
ita excidit ex gratia Dei, nisi hu-
militer veniam petat, & maturè
resipiscat, seque corrigat. Abje-
ctus verò à Deo, multò deinde pe-
jor efficitur, quam quispiam qui
num-

5.
Ex sui
immorti-
ficatione
& extra-
versione,
quanta
malorum
seges or-
riatur.

DOMI-
NICAE
PASSIO-
NIS IX-
PLICA-
TIO.

numquam Deum persenserit. Sin-
verò adversus naturæ appetitio-
nes & oblectamenta bellum ges-
serit, haud dubiè palmam feret,
divinaque gratia & amor, atque
affectus, sive appetitio erga Deū,
indies magis ac magis in eo in-
crescent & augmentabuntur.

6.
Nec teme-
re te ex-
traver-
sas, ob-
damna,
Et pericu-
la extra-
versionis.

Si libenter & cum affectu fo-
ras te effundis, si delectat te fabu-
lari, rumasculosque mundanos
percipere, non poteris illustrari
intus, sed indies magis ac magis
obtenebraberis, atque ruidior &
crassior efficieris: & licet boni
quidpiam divinitus senseris aut
perceperis in gratia ac virtutibus,
hoc ipsum amittes, cordeque mul-
tiplex, vagus atque instabilis red-
deris, & sub precibus tuis gustu,
strenuitate, diligentia ac devo-
tione destitueris, formisque ac si-
mulacris, & cogitationibus pere-
grinis, aliisque id genus culpis &
vitiis abundabis.

7.
In oble-
tationi-
bus sen-
suum se-
ipsū que-
rere, &
carnem
fovere,
noxium
est.

Qui naturæ oblectationes &
commoda sectantur in videndo,
audiendo, loquendo, conversan-
do pro sensuum desideriis, quæ-
rendo item placere invicem, pro-
vocando mutuum amorem per
munerum largitiones, per verba
& opera, per gestus & nuntios: se-
ctando etiam curiositatem, vani-
tatem & laetitias contra rationē,
& absque justa necessitate in ci-
bo, potu, vestitu, in habitus varia,
peregrina & lasciva, specie, gra-
toque colore, & aliarum rerum
multiplicitate, quibus putre car-
nis suæ cadaver paulò post ver-

mium escam futurum, ornare gē-
stiunt, quò diabolo & mundo
placere queant: hi quamdiu in
hujusmodi vitiis perseverare vo-
lunt, longissimè adhuc à recta sa-
lutis suæ via aberrant.

Si propensum te senseris ad
placendum hominibus, sive ob
naturalem, quam Deus tibi de-
dit, pulchritudinem ac elegantiam
manuum, oculorum, faciei, vel
quorumlibet membrorum corpo-
ris, sive etiam ob scientiam ali-
quam, sive item in conversatio-
ne, in loquendo, in gestibus ac
moribus alios ad tui amorem il-
licientibus, quidquid ejusmodi
in te deprehenderis, contemne, &
odio prosequere. Nam si in his
propensioni tuæ sciens ac pru-
dens cum consensu morem geras,
fundus tuus impurus est & impu-
dicus, tuque gravibus peccatis es
implicitus. Planè, si placere etiam
alicui religioso homini appetis,
idque vel spiritali quadam sancti-
tatis specie, vel verbis subtilibus,
vel benè confitendi arte & modo,
vel humilibus institutis ac mo-
ribus, vel habitu neglecto atque
contempto, aut quibuslibet aliis
spiritalibus modis: si, inquam,
in his tibi ipsi places, & aliis vo-
luntariè placere cupis amplius
quàm Deo, jam fallus ac decep-
tus es: hoc enim spiritalis super-
biæ fundum est, unde gravia pec-
cata emergunt.

Omne cave simulationem &
hypocrisim: nihil omnino fictè
agas, quò videaris ab aliis, aut
sanctus

8.
Difficili-
ter, qui
placet
minibus
modo sup-
ponit.

9.
Subtili-
& ficta
hypocri-
s.

*FARRA-
GO UT-
LISS. IN-
STIT.
si prae-
sua ca-
venda.*

*Media
curissi-
mi ubi.*

*Occasio-
nes vi-
tanda.*

*Solida &
interna
pietas
imple-
anda.*

10.
*Integra
obedi-
entia humi-
liter etiam
ad contem-
plativam
atq; illu-
minatam
custodi-
enda.*

sanctus credaris; sed sis verbis & actibus verax coram aeterna veritate caelestis Patris Filio, nullum neque cognoscente neque admittente in regnum suum, nisi simplicem & ab omni furore vel fictione alienum. Etiam si vi-vas in saeculo & opulentus sis, modum tamen ac mediocritatem in vestibus & aliis ad corpus pertinentibus pro tuo statu amplectere, ut nec nimium placeant hominibus, nec plus satis abjecta & contempra sint. Esto ubique bene moratus. Societatem omnem quae te a Deo abstrahere, & ad vitia ac vanitates illicere queat, itidemque peccandi occasiones fuge & evita. Contemne mundum, & quidquid oblectamentorum is tibi praebere possit. Ama ac time Dñm Deum tuum. Sis prudens ac strenuus in cunctis operibus tuis, Deique honorem in illis pure quaeras. Sis paratus & alacris ad bona quaeque. Sis internus, diligens & devotus in exercitiis erga Deum tuum. Quamdiu virtutum actibus pro Dei honore das operam, & a peccatis abstines, tamdiu places Deo, atque in bona conscientia tamquam in ameno paradiso pacatus laetusque commorari potes.

Si tibi in Monasterio degenti, & etiam singularem contemplandi gratiam habenti, demandentur officia, quibus Conventui servire cogaris, in his quae utilia sunt, & sine peccato fieri possunt, non temere aut pertinaciter relucteris, sed in Deo sperans humiliter

amanterque obedi. Et licet, dum te intro recipere aut orare vis, impedimenta atque imagines ex rebus tibi commissis sentias; non tamen ob hoc desistere, nec tua officia resignare, neque te ipsum exonerare debes, sed obedire usque ad mortem Deo ac Praelato tuo: idque in omnibus rebus bonis ac honestis, & communitati utilibus, quamdiu in tui erga Deum

* introversione timorem ac reverentiam retinueris, & in tui introversione te ipsum contempseris ac nihili pependerit, atque ex vera humilitate parvifeceris, quidquid vel agere vel pati potes. Jam enim vitae Domini Salvatoris, Scripturisque divinis ac Patribus sanctis limilior es quam ante, habesque radicem verae contemplationis & actionis, in cunctis virtutibus.

Inter eos, cum quibus vis, esto pacificus, & sustine patienter aliena onera atque defectus, neque alios curiosè observes. Non sis propriae deditus voluntati; sed cum aliis in omnibus rebus bonis concordiam secteris. Nemini exprobres, aut verbum nimis asperum vel mordax dicas, nec torvo seu amaro sis animo. Neminem spernas, neminem contristes aut premas, aut confundas, aut contumelia afficias, aut temerè judices, nec cuiquam detrahas aut obloquaris. Quin potius omnes (nullo proffusus excepto) pure in Deo & propter Deum ama, inideas nemi-

** Intro-
versio &
obedi-
entia in
exter-
nis cu-
randis
non pu-
gnant.*

11.
*Oportet
cum om-
nibus pa-
cem habe-
re, & om-
nes in
Deo ama-
re.*

Z ni,

FARRA-
GO UTI-
LISS. IN-
SIXT.

Nihil ul-
eifci.

Non con-
tendere:

Nec sin-
gularita-
ter qua-
rere aut
sectari;
sed omni-
bus bene
velle &
benefa-
cere.

12.
Omni
privato
& singu-
lari amo-
ri; aut af-
fectu
a quem-
cumq; re-
gnant. a.

ni, neminem decipias, nec rancorem ullum retineas. Dilige hominem etiam peccatorem, sed ejus peccata odio prosequere. Si inimicos odisti, perditus es, quia extra charitatem vivis. Quidquid à quovis patiaris, feras equanimiter, & neque foris neque iatus, nec verbis nec factis, nec voluntate te ulciscaris: & vivet in te spiritus Domini JESU & omnium Sanctorum ejus, qui etiam hostes suos ad mortem usque complexi sunt. Igitur ei qui te læsit, jucundum & amicabilem vultum exhibe. Sis mitis & benignus, neque pro ulla re facile contendas aut decertes, sed potius vinci ac superari te patiaris: magisque velis virtutem servare incolumem, quam retinere superbiam, contentionem, ac propriam voluntatem. Inter pios confodales positus, non singularis sed communis sis, & moderatè hilaris. Præbe te fidum, favorabilem & paratum, prodesseque coneris singulis quibusque tuam desiderantibus, operam illaque indigentibus. Habe semper piam compassionem, & miserationem erga omnium ærumnas & necessitates, tam spirituales quam corporales.

Esto communis singulis quibusque, non autem speciatim cuiquam te devincias: ita enim fiet, ut nullo immoderato mœrore conturberis si moriatur amicus, aut te contempto vel posthabito, alium eligat. Ut igitur spiritus libertatem & veram inter te &

Deum amoris exercitationem servare, ac tui potens manere possis, dede te totum Deo, nec alicui te obstringas qui te ab illo possit retrahere: aut cui ipse cum amore & delectatione adhæreas, vel qui tibi adhærescat. Nullius, inquam, singularem expetas amicitiam, sed Deo contentus esto. Amore & intentione Deum prosequere supra omnia quæ ab eo condita sunt. Ama eum purè propter eum ad æternam ipsius honorem, non autem præmii causâ, neque ob commodum, aut gustum, aut consolationem: vera enim *charitas non querit quæ suæ sunt*. Immensæ Dei bonitati ac pietati confide: nec scire aut perscrutari velis, quid de te Deus acturus sit: sed te totum illi resigna. Nec cuiquam nisi ipsi soli vel vivere vel placere appetas aut coneris. Te ipsum verò & mortales omnes hac intentione ama, ut quibuscumque potes modis eos ad Deum adducas. Elige Christum in gloriosum animæ tuæ sponsum, eumque excruciatum & vulneribus confectum cordi tuo imprime.

§. IV.

Humilitatis laus & exercitatio.

1. Actus Humilitatis semper exercendi.
2. Maximè enim preparant animam influentibus divinis.
3. Eius ergo amore, officia infima libenter amplectere.
4. Consistit autem humilitas in vera agnitione suæ indignitatis, & reverentia divinae majestatis.
5. Innocentia patientia humilitatis est propria.
6. Descriptio humilitatis ex actibus illius sumpta.
7. Prompta obedientia humilitatis filia optima.

8. Humi-